

μη̄ πρὸς παίδων οὖς ὀρφανιεῖς,
ἀλλ' ἄνα τόλμα·

σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἶην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μή·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.

- ΑΛ.* Ἄδμηθ', ὄρας γὰρ τὰ μὰ πρᾶγμαθ' ἄς ἔχει, 280
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω παρόν μοι μη̄ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον, 285
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι.
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν, οὐδ' ἐφεισάμην,
ἤβης ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.
καίτοι σ' ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα προύδοσαν, 290
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κενύκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλπίς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγὼ τ' ἂν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, 295
κοῦκ ἂν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὀρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὡσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γὰρ σ' ἀξίαν μὲν οὐποτε· 300
ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον·
δίκαια δ', ὡς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
οὐχ ἦσσον ἢ γὰρ παῖδας, εἶπερ εὖ φρονεῖς·
τούτους ἀνάσχου δεσπότης ἐμῶν δόμων,
καὶ μη̄ πηγῆμης τοῖσδε μητρύϊαν τέκνοις, 305
ἣτις κακίων οὐσ' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
μη̄ δῖτα δράσης ταῦτά γ', αἰτοῦμαι σ' ἐγώ.

276. om. BC 295. ἔζην BC 298. ἐπραξεν B 299. νῦν
μοι BC μοι νῦν abcd δ' ἡμῖν B δὴ μοι C 304. τῶν ἐμῶν BC